دریچه

ورود سامانه بارشی جدید به کشور از سه‌شنبه

● **ایسنا:** مدیرکل پیش‌بینی و هشدار سریع سازمان هواشناسی ضمن اشاره به بارش باران در نقاط مختلف کشور از ورود سامانه بارشی جدید به کشور از سه‌شنبه (۷ آبان) خبر داد.صادق ضیائیان افزود: بنابر تحلیل آخرین نقشه‌های پیش‌یابی هواشناسی با ادامه فعالیت سامانه بارشی در کشور امروز (۶ آبان) به‌طور موقتی از میزان بارش در شمال غرب کشور کاسته و گستره بارش‌ها محدود به مناطقی از غرب و جنوب غرب، دامنه‌های زاگرس مرکزی و دامنه‌های البرز مرکزی خواهد شد؛ همچنین در بخش‌هایی از استان‌های کهگیلویه‌وبویراحمد، اصفهان، فارس، یزد، کرمان، خوزستان، بوشهر، خراسان رضوی، خراسان شمالی و خراسان جنوبی بارش پراکنده و گاهی وزش باد رخ خواهد داد. همچنین بارش در مناطق مرتفع و کوهستانی رشته‌کوه البرز مرکزی به‌صورت برف خواهد بود.

استفاده از «ایکس‌ری»های ایرانی در گمرک

● **مهر:** رئیس ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز گفت: از ایکس‌ری‌های ایرانی در گمرکات و سایر مکان‌هایی که نصب ایکس‌ری در آنها لازم است، استفاده کردیم.علی مؤیدی‌خرم‌آبادی اظهار کرد: تعداد قابل‌توجهی کمبود ایکس‌ری در گمرکات و مکان‌های مختلف داریم که البته سعی کردیم از ایکس‌ری‌های ایرانی استفاده کنیم و این کمبود را جبران کنیم. همان‌طورکه گفتم، بخشی از این کمبودها با دستگاه‌های ایکس‌ری ایرانی تأمین شده و بخشی هم هنوز مانده است که اولویت اولمان هم استفاده از نمونه‌های ایرانی از این دستگاه است. رئیس ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز تصریح کرد: دستگاه‌های ایکس‌ری خارجی گران‌قیمت است و خوشبختانه ایکس‌ری‌های ایرانی توان رقابت با نمونه‌های خارجی را دارند و می‌توانیم کمبودهایی را که از این دستگاه داریم، با قیمت پایین‌تر از نمونه خارجی در داخل کشور جبران کنیم. از ایکس‌ری‌های ایرانی در گمرکات و سایر مکان‌هایی که نصب ایکس‌ری در آنها لازم است، استفاده کردیم.

۳۰۰ خودرو در چند روز اخیر واژگون شدند

● **مهر:** رئیس پلیس‌راه راهور ناجا از واژگونی بیش از ۳۰۰ دستگاه خودرو در چند روز گذشته خبر داد. سردار تیمور حسینی درباره ارزیابی مدیریت بحران در بارش‌های اخیر اظهار کرد: در چند روز گذشته، بیش از ۳۰۰ واژگونی خودرو گزارش شده است که علت این حوادث، به دو عامل سرعت زیاد و لغزندگی جاده‌ها برمی‌گردد.

ابهام در طرح «حذف انحصار آموزش زبان انگلیسی در مدارس»

● **فارس:** سخنگوی کمیسیون فرهنگی مجلس درباره حذف انحصار آموزش زبان انگلیسی در مدارس، گفت: این طرح ابهاماتی دارد و باید بررسی کارشناسی انجام شود. سیده فاطمه ذوالقدر، اظهار کرد: معتقدم این طرح غیرکارشناسی است و مغایر با قانون اساسی مبنی‌بر آموزش‌وپرورش رایگان است. اگر حتی آموزش زبان انگلیسی در مدارس کامل ارائه نمی‌شد اما به‌هرحال دانش‌آموزان، آموزش اولیه زبان انگلیسی را در مدارس یاد می‌گرفتند و هر فردی دوست داشت، زبان انگلیس خود را در کلاس‌های آموزش‌های زبان خارجه در بیرون از مدرسه تقویت می‌کرد. زبان انگلیسی در ارتباطات جهانی مورد استفاده است و ما نمی‌توانیم از ارائه آن به دانش‌آموزان خودداری کنیم. او با بیان اینکه طرح نمایندگان مجلس درباره حذف زبان انگلیسی ابهاماتی دارد، تصریح کرد: خانواده‌ها نگران نباشند، این موضوع در حد طرح است و تصویب قطعی نشده و باید بررسی کارشناسی انجام شود.

فراخوان سازمان انتقال خون جهت اهدای خون

● **ایسنا:** سخنگوی سازمان انتقال خون از مردم و به‌ویژه دارندگان گروه‌های خونی منفی و اهداکنندگان مستمر دعوت کرد که جهت اهدای خون در تعطیلات پیش‌رو به مراکز اهدای خون مراجعه کنند. دکتر بشیر حاجی‌بیگی، از فراخوان سازمان انتقال خون برای اهدای خون به‌ویژه در گروه‌های خونی منفی و اهداکنندگان مستمر خون در تعطیلات پیش‌رو خبر داد و گفت: با سردشدن هوا و بارش باران، به‌ویژه در ایام تعطیل، میزان مراجعه به مراکز اهدای خون کشور کاهش می‌یابد؛ به‌طوری‌که تقریبا میزان مراجعات جهت اهدای خون در روزهای تعطیل به یک‌سوم کاهش می‌یابد. این در حالی است که نیاز به خون و فرآورده‌های خونی به‌صورت هرروزه است و ما باید فقط در استان تهران روزانه پاسخ‌گوی ۱۷۰ بیمارستان و مرکز درمانی باشیم. در کشور نیز مراکز انتقال خون باید پاسخ‌گوی حدود ۹۰۰ بیمارستان و مرکز درمانی باشند که هرروزه جراحی‌هایی را انجام داده و باید پاسخ‌گوی بیماران و مصدومان ناشی از حوادث باشند.

تلاش وزارت صنعت برای جلوگیری از ممنوعیت تولید خودروهای سواری دیزلی

آخرین تلاش‌ها برای تولید سواری دیزلی

شرق: تصور کنید دود آلوده و سیاهی که از اگزوز خودروهای سنگین بیرون می‌زند و یکی از عوامل اصلی آلودگی هواست، از اگزوز خودروهای پرشمار سواری نیز بیرون بیاید؛ کابوسی که در صورت مخالفت‌نکردن دربرابرش بعید نیست با اصرار و پافشاری خودروسازان و وزارت صنعت یک روز رنگ واقعیت به خود بگیرد. ماجرا از این قرار است که تلاش‌ها برای گرفتن مجوز تولید خودروهای سواری دیزلی - گازوئیل‌سوز - با جدیت ادامه دارد.

«تلاش برای تولید خودروی سواری دیزلی، پافشاری و اصرار بر رفتن در راهی است که اروپا انجام داد و با دیدن ضررهایش از آن برگشت». این توصیفی است که یوسف رشیدی، نماینده دانشگاه تهران، در جلسه کارگروه ملی کاهش آلودگی هوای کلان‌شهرها در گفت‌وگو با «شرق» به کار می‌برد و در ادامه می‌گوید به هر صورت تولید خودروی سواری دیزلی ضرروزیانش بسیار بیشتر از منفعتش است و نباید به آن تن داد.موضوع تولید این‌گونه خودروها از بهار امسال کلید خورد و رسانه‌ای شد؛ وقتی که عیسی کلانتری، رئیس سازمان محیط زیست، از درخواست «مرکز تحقیقات موتور ایران‌خودرو» برای اخذ مجوز زیست‌محیطی تولید سواری دیزلی خبر داد و گفت: «بررسی کارشناسان سازمان حفاظت محیط زیست نشان می‌دهد که موتورهای دیزلی بسیار آلوده‌کننده هستند و ترکیبات آلایندگی آن به‌ویژه ذرات معلق سرطان‌زاست، بنابراین این سازمان به‌طورقطع با ورود موتور دیزل به ناوگان سواری مخالف است و امیدواریم هیچ دولتی حاضر نشود که مجوز ورود ناوگان دیزلی سواری را به جاده‌ها و شهرهای کشور صادر کند».بر اساس اطلاعات منتشرشده، مرکز تحقیقات موتور ایران‌خودرو در تلاش برای گرفتن مجوز تولید ۵۰ هزار خودروی سواری دیزلی بوده و البته هدف و پیشنهاد نهایی جایگزینی این خودروها با ۹۰۰ هزار دستگاه خودروی فرسوده ناوگان کرایه برون‌شهری بوده است.بااین‌حال این پیشنهاد تا اینجای کار، هم با مخالفت سازمان محیط زیست مواجه شده است و هم واکنش منفی وزارت بهداشت، شورای اقتصاد، مرکز پژوهش‌های مجلس، شهرداری و شرکت کنترل کیفیت هوای تهران و همچنین کنسرسیوم ۱۳ دانشگاه برتر کشور را در پی داشته است.در همین رابطه یوسف رشیدی، نماینده دانشگاه تهران، در کنسرسیوم دانشگاه‌های برتر کشور در گفت‌وگو با «شرق» در این رابطه این‌طور گفت: «ما پیش از این بارها مخالفت خود را با تولید خودروهای سواری دیزلی اعلام کردیم و روز چهارشنبه هفته گذشته در کارگروه کنترل کیفیت هوا نیز که در آن به این موضوع پرداخته شد ابعاد و جزئیات دلایل مخالفت خود را اعلام کردیم و نظر کنسرسیوم دانشگاه‌های برتر کشور را که موضوع تولید خودروهای سواری دیزلی به آن ارجاع شده بود بیان کردیم. اعلام کردیم که کشور ما نباید راهی را که اروپا رفت و به دلیل تبعات و خسارت‌هایی که متحمل شد، از آن برگشت، تکرار کند. سازمان بهداشت جهانی به صراحت اعلام کرده است سوخت دیزل سرطان‌زاست، البته اگرچه نمی‌شود دیزل را از روی خودروهای سنگین برداشت، اما این دلیل نمی‌شود که به سمت تولید خودروی سواری با این تکنولوژی برویم».رشیدی همچنین در ادامه افزود: «من در این جلسه گفتم بر اساس قانونی که در سال ۱۳۴۴ تصویب شد، شماره‌گذاری خودروهای سواری دیزلی در ایران ممنوع شد، اما در سال ۱۳۸۶ معاون‌اول رئیس‌جمهور وقت در نامه‌ای اعلام کرد که شماره‌گذاری خودروهای دیزلی با رعایت الزامات محیط‌زیستی مانعی ندارد، ولی باید این نکته را در نظر داشت اگر هم بخواهیم خودروی سواری دیزلی تولید کنیم باید به فناوری روز دنیا مجهز شویم، اما حتی باوجودین نیز تجربه سال‌های گذشته در کشورهای پیشرفته نشان داد که میزان آلودگی این نوع خودروها بسیار بالاست. مطالعات نیز نشان می‌دهد اختلاف خودروی بنزینی که در آزمایش مورد بررسی قرار می‌گیرد تا وارد چرخه مصرف شود، نسبت به خودروی دیزلی بسیار متفاوت است؛ یعنی در عمل آلودگی این خودروها بیشتر از آن چیزی است که در تست نشان می‌دهد».به گفته این استاد دانشگاه تهران و متخصص آلودگی هوا، در نهایت کنسرسیوم دانشگاه‌های برتر کشور به صورت کتبی مخالفت خود را با تولید این‌گونه خودروها در ایران را اعلام کردند. علاوه‌براین در همین جلسه کارگروه کاهش آلودگی هوا که عصر روز چهارشنبه هفته گذشته در سازمان حفاظت محیط‌زیست برگزار شد، عباس شاهسونی، رئیس گروه سلامت هوا و اقلیم وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، نیز در سخنانی در مخالفت با تولید خودروهای دیزلی گفت: «سازمان بهداشت جهانی سال ۲۰۱۲ اعلام کرد که دود ناشی از سوخت دیزل سرطان‌زاست، حال اگر مجوز تولید خودروی سواری دیزلی در کشور داده شود، خیانت به جامعه و سلامت افراد آن است. سازمان بهداشت جهانی برای اینکه موادی را سرطان‌زا اعلام کند چندین مرحله را می‌گذراند و زمانی که به قطعیت می‌رسد با صراحت اعلام می‌کند. این سازمان علاوه‌براین اعلام کرده بود که هوای آلوده نیز سرطان‌زاست و بر همین اساس ۳۶ درصد سرطان ریه را منتسب به آلودگی هوا دانست».وی اظهار کرد: «آمارهای سال ۹۵ و ۹۶ در برخی کلان‌شهرها مانند تهران، مشهد و تبریز نشان می‌دهد که تعداد مرگ‌های منتسب به سرطان ریه در این دو سال نسبت به هم افزایش داشته است و حال با این اقدامات اگر دوباره مجوز برای تولید خودروهای سواری داده شود تا این حجم آلودگی وارد شهرها شود؛ خیانت به سلامت جامعه است». با این همه براساس خبری که روز گذشته منتشر شد وزارت صنعت هنوز هم خواستار آن است که تولید سواری دیزل ممنوع نشود.این خبر روز گذشته در خبرگزاری ایسنا با این توضیح منتشر شد؛ درحالی‌که سازمان حفاظت محیط زیست به دنبال ممنوع کردن تولید سواری دیزلی از طریق هیئت وزیران است، رئیس مرکز ملی هوا و تغییر اقلیم این سازمان می‌گوید که وزارت صنعت از ما خواسته است که به جای ممنوع‌کردن تولید سواری‌های دیزل، مصوبات قبلی در این زمینه را لغو کنیم.محمدمهدی میرزایی‌قمی ضمن بیان اینکه آخرین مصوبه مربوط به تولید سواری دیزل در سال ۹۴ است که هیئت وزیران تولید آن را مشروط به نصب فیلتر دوده کرده است، اظهار کرد: سازمان حفاظت محیط زیست با توجه به درخواست شرکت ایران خودرو مبنی بر تولید سواری دیزل بررسی‌هایی انجام داد و به این نتیجه رسید که در حال حاضر دنیا به سمت توقف تولید سواری دیزل رفته است. وی با اشاره به اینکه موتور دیزل ۴۰ برابر بیشتر از موتور بنزینی ذرات معلق و هشت برابر بیشتر از موتور بنزینی آلاینده ناکس تولید می‌کند، تصریح کرد: سازمان حفاظت محیط زیست بر این باور است که تولید سواری دیزل توجیهی ندارد بنابراین درصدد است تا با ارسال پیشنهادی به هیئت وزیران تولید آن را ممنوع کند اما وزارت صنعت به سازمان حفاظت محیط زیست پیشنهاد داده است که با توجه به شرایط فعلی، مصوبات قبلی درباره تولید سواری دیزل را لغو کند.

به گفته او خوشبختانه وزارت صنعت درحال‌حاضر به این نتیجه رسیده است که تولید سواری دیزل تبعات خاص خود را دارد اما از سازمان محیط زیست خواسته است که تولید سواری دیزل را ممنوع نکند؛ چراکه معتقدند شاید در آینده دنیا به تکنولوژی‌هایی دست یابد که بر اساس آن بتوان سواری دیزل را با حذف تبعات آن تولید کرد، بااین‌حال سازمان حفاظت محیط زیست همچنان مصمم بر تصمیم خود مبنی‌بر ممنوعیت تولید سواری دیزل است؛ چون فرایندهای دولتی سازوکار خود را دارد. ما در حال تهیه متن پیشنهادی به هیئت وزیران و به دنبال این هستیم که چگونه پیشنهاد ممنوعیت تولید سواری دیزل را ارسال کنیم که به اتفاق آرا مصوب و به‌طورکلی پرونده تولید سواری دیزل بسته شود.

عکس: بهرام تندران

گرمخانه‌های پایتخت پس از ۱۸ سال با اشکالات اساسی فعال‌اند

سرپناهی بدون انتخاب

شرق: شروع توفانی بارش‌های پاییزی از ابتدای آبان شهرداری تهران را بر آن داشته تا درباره احتمال خطر برای کارتن‌خواب‌هایی که در گوشه‌گوشه شهر بوده‌اند، هشدار دهد و از مردم بخواهد تا درباره آنها به شهرداری گزارش دهند. شهردار تهران هم چند روز قبل به بازدید یکی از این گرمخانه‌ها رفته و شرایط را ارزیابی کرده بود؛ اما مسئله اینجاست که چقدر این آمادگی در ۱۷ گرمخانه سطح شهر تهران وجود دارد.۱۸ سال قبل شهردار اسبق تهران در روزهای سرد زمستانی کمترین فکرش کارتن‌خواب‌های شهر تهران بود، فکرش را هم نمی‌کرد که تجمع چند دانشجو او را به شروع جریانی مجبور کند که تا امروز ادامه داشته است؛ کاری که شاید آن شب به‌جای محمود احمدی‌نژاد، چمران برای خواباندن سروصداها رسول خادم را فرستاد و تا مدت‌ها بعد این خادم بود که دنبال این کار را گرفت و ادامه پیدا کرد و اتفاقا شهردار بعدی مانور خوبی روی آن داد. تا چند سال قبل که نه این فضای شبکه‌های اجتماعی وجود داشت و نه حساسیتی روی مرگ چند کارتن‌خواب زیر پل یا در جوی‌ها وجود داشت، ضرورتی هم برای ایجاد گرمخانه وجود نداشت. از ۱۸ سال قبل تاکنون فضایی که به‌عنوان گرمخانه امروزی می‌بینیم، تغییرات زیادی داشته و تعدادشان افزایشی چشمگیر داشته است؛ اما هنوز با همان اشکالات اولیه به کارش ادامه می‌دهد. گرمخانه‌هایی که ضرورت دارند اما مدیریت و اعتبار مناسب ندارند و شهرداری تهران با جابه‌جاکردن گاه‌به‌گاه پیمانکاران بخش‌های مختلف آن تنها به‌دنبال روشن‌نگه‌داشتن این چراغ و حفظ ظاهر است و هر زمستان تا زمستان بعدی این حساسیت کم و زیاد می‌شود. شهرداری تهران امسال نیز مانند سال گذشته از شهروندان و گروه‌های مردمی و اجتماعی مختلف خواست موارد مختلف مربوط به کارتن‌خواب‌ها را به اطلاع شهرداری برسانند تا به این ترتیب کارتن‌خوابی کنار خیابان نماند؛ اما آنجایی که شهرداری تهران کارتن‌خواب‌ها را به آن نوید می‌دهد و دعوت می‌کند یا با زور می‌برد، چه ویژگی‌هایی دارد که بسیاری از کارتن‌خواب‌ها علاقه‌ای برای رفتن به آنجا ندارند و آیا این فضا آماده پذیرش و نگهداری این تعداد از کارتن‌خواب‌های مرد و زن هست یا نه؟ دلایل زیادی درباره عدم انتخاب و وجود اجبار در مورد گرمخانه‌ها وجود دارد. از جمله اینکه تعداد مراجعه‌کنندگان چندبرابر ظرفیت است، معتادان یا افرادی که بیماری خاص دارند، از بقیه جدا نیستند، حمام اجباری بدون مواد شوینده کافی و لازم است. لباس‌هایی که می‌دهند لزوما تمیز نیستند یا از آنها پس گرفته می‌شود. غذا بسیار کم و ناچیز است و به منتی که می‌گذارند با رفتارهایی که محترمانه نیست نمی‌صرفد و مهم‌ترین عامل اینکه هر ساعتی وارد این مجموعه شده باشی تا بخواهی خوابت ببرد و ساعتی به آرامش برسی، اولین دقایق طلوع آفتاب برپا می‌زنند و همه را بیرون می‌کنند و آن‌وقت باید در همان سرمایی که از آن فرار کرده‌ای در خیابان بچرخی تا روز شروع شود. اگر ۱۰ سال قبل از کارتن‌خوابی درباره گرمخانه‌ها می‌پرسیدیم، همین موارد را می‌گفت و همین امروز هم همین جواب را خواهید گرفت.طبق گزارش‌های شهرداری تهران در شش ماه اول سال جاری که روزها و شب‌هایی گرم و ملایم را داشته‌ایم، ۱۵۳هزارو ۶۸۹ نفر در گرمخانه‌های پایتخت پذیرش شده‌اند؛ اما این آمار برای روزهای عادی سال هستند و به‌محض سردشدن و شروع بارندگی‌ها دیگر جوی‌ها و کانال‌ها، زیرپله‌ها و حاشیه اتوبان‌ها یا خرابه‌هایی که بی‌صاحب‌اند نمی‌توانند امن باشند و کارتن‌خواب‌های زیادی مجبور هستند مسیری قابل توجه را طی کنند تا در ساعتی مناسب به گرمخانه برسند، چراکه تعداد معدودی از آنها ترجیح می‌دهند با گشت‌ها به آنجا برسند؛ مگر آن گروه معتادان متجاهری که دیگر چیزی برای ازدست‌دادن ندارند. از بیش از ۱۵۳ هزار مددجویی که در گرمخانه‌های تهران پذیرش شده‌اند، ۶۳هزارو ۵۰۰ نفر فقط در مددسرای خاوران بوده‌اند. مجموعه خاوران بزرگ‌ترین و اصلی‌ترین مجموعه و البته شناخته‌شده‌ترین در میان کارتن‌خواب‌هاست که در محدوده جنوبی تهران تردد دارند. با این حساب آیا نباید درباره این مجموعه که سابقه تعطیلی به‌دلیل اعتراض مردمی و مزاحمت‌های معتادان را هم در کارنامه دارد، در این سال‌ها برنامه‌ریزی متفاوتی می‌کردیم؟ مسئله دیگر این است که این تعداد کارتن‌خواب چه در شب و چه در طول روز مسئله حل‌نشده پایتخت هستند که به گفته مدیرعامل سازمان خدمات اجتماعی شهرداری تهران حداقل پنج‌هزارو ۶۲۰ نفر از این مددجویان بار اولشان بوده و مابقی تکراری هستند. این یعنی نوعی از شیوه زندگی در میان کارتن‌خواب‌ها که اگر با این وضعیت گرمخانه‌ها و هم‌نشینی با معتادان ادامه یابد، آن فرد احتمال اعتیاد یا بیماری برایش وجود خواهد داشت. فارغ از این موارد، گفته شده که بیش از ۲۰ هزار زن کارتن‌خواب هم در گرمخانه‌ها پذیرش شده‌اند که بین ۱۸ تا ۵۰ سال دارند. درباره زنان این شرایط نگران‌کننده‌تر هم می‌شود، چراکه تعداد مراکز کمتری آنها را پذیرش می‌کنند و در بیرون از گرمخانه‌ها هم جای امن کمتری برایشان پیدا می‌شود. به گزارش «شرق»، در شرایطی که گفته می‌شود به‌دلیل شرایط اقتصادی، بی‌کاری، فقر و مهاجرت تعداد افراد بی‌سرپناه در تهران بسیار بیشتر است و در آمارهای رسمی بارها گفته شده ۸۰ درصد مراجعه‌کنندگان به گرمخانه‌ها را افرادی از شهرهای دیگر تشکیل می‌دهند، آیا نباید برای تفکیک این افراد حتی برای چند ساعت چاره‌ای اندیشیده می‌شد!؟ آیا هنوز وقت آن نرسیده که به گرمخانه‌ها به چشم فضایی کثیف و دور از زندگی عادی برای افراد آخر خط نگاه نکنیم؟

ادامه از صفحه ۱۰

شیهه‌ای در متن آشفتگی

میدان جایگاهی به‌عنوان عرصه حضور کنش‌های اجتماعی بارها به میان می‌آید. میدان نه از لحاظ موقعیت مکانی که اشاره‌ای به مفهوم و «وضعیتی» از حضور اجتماعی است. در بخش‌های مختلف، آنچه در صحنه جان می‌گیرد و به حرکت درمی‌آید، وجوهی از مناسبات قابل نقدی است که می‌خواهد برخلاف روال رایج، عمل کند و آن را که همواره مورد حذف و سانسور بوده، با به‌کارگیری نشانه‌هایی از قطع کلام و اعلام نقطه، گسیختگی معنایی را بازتولید کند. بازی بازیگران، مسلط و با وجود ریتم بالای اجرا در حرکات و فعالیت فیزیکال بالا و پرحجم، هماهنگ است که از تمرین‌های خوب و کافی گروه حکایت می‌کند. طراحی صحنه و نور و موسیقی به شیوه‌ای مؤثر کاربردی است و در تکمیل فرایند اجرا، جا افتاده و همسوست. تمام صحنه و طراحی میزانسن‌ها، درخشان است. خروج از صحنه توسط بازیگران به جایگاه تماشاگران، در جهت شکست قراردادهایی است که در کلیت معنایی اجرا بارها یادآوری می‌شود. «شیهیدن» در اجرا با وجود محتوایی که انتخاب کرده است، نوعی طاعون‌زدگی را نیز منتقل می‌کند. طاعونی آرتویی که می‌خواهد پوسته تن‌آسایی رخوت‌انگیز را نه‌تنها از صحنه بازیگری و درام‌های کم‌تحرک ایستا، بلکه از صحنه اجتماعی کنار بزند. «شیهیدن» با وجود تمام امتیازات درخور و متمایز خود، به نظر می‌رسد از جایی به‌بعد به دلیل تراکم معنایی و نشانه‌های مفهومی دچار پرگویی می‌شود که با وجود غلبه فرم، برای مخاطب، منجر به خستگی و قطع روند ارتباط‌گیری‌اش با جریان صحنه می‌شود و بعد از آن بیش از آنکه مداقه‌گرانه ردیابی و پیگیری کند، تنها ناظر و تماشاکننده می‌شود. عباس جمالی، جسارت خلق آثاری را دارد که در ترکیب متوازنی از فرم و محتوا، تلنگر اندیشه‌ورزانه‌ای در مدیوم تئاتر است و همواره نشان داده از دغدغه‌مندی و آگاه‌مندی ویژه‌ای برخوردار است که موجب بازتاب خودآگاهی عمیق او در اجراهایش می‌شود؛ خودآگاهی‌ای که وضعیت زمانه خود را نیز دربر می‌گیرد. همان «آگاهی دوران» که هایدگر از آن سخن می‌گفت و هنرمند بیدار و برخوردار از وجود و وجدان انسان را واجد آن می‌دانست. «شیهیدن» اجرائی در سبک خاصی است که هرچند به دلیل حرکات فیزیکال و فرم پرتحرکش، تماشاگر عام را نیز جلب می‌کند، اما بی‌شک، جریانی است جاری و هشداردهنده که مخاطب جدی و خاص تئاتر را هدف گرفته است. «یخ زدیم و آب نشدیم با هیچ تابستانی یخ زدیم و دانه‌دانه همه‌چیز یخ زد یخبندان شد و هیچ آفتابی گرممان نکرد».